

Opinia Komitetu Regionów komunikat Komisji Europejskiej „Silna europejska polityka sąsiedztwa”

(2008/C 325/15)

KOMITET REGIONÓW

- Przypomina, że dobrze prosperujące i bezpieczne sąsiedztwo można osiągnąć jedynie dzięki skutecznej współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym. Władze lokalne i regionalne mogą najlepiej określić i zaspokoić potrzeby obywateli oraz zapewnić odpowiednie usługi.
- Podkreśla potrzebę utworzenia regionalnych forów władz szczebla niższego niż krajowy w celu zastosowania podejścia regionalnego przyjętego w EPS (wymiar śródziemnomorski, wymiar północny, wymiar atlantycki i wymiar czarnomorski), a także wspierania współpracy terytorialnej i zdecentralizowanej.
- Z zadowoleniem przyjmuje propozycję przedstawioną na posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych UE w dniu 26 maja 2008 r., by zacieśnić związki z państwami ościennymi UE na wschodzie, a mianowicie z Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą.
- Z zadowoleniem przyjmuje odnowienie partnerstwa eurośródziemnomorskiego i podkreśla znaczenie nadania mu wymiaru terytorialnego oraz wsparcia dialogu między władzami lokalnymi i regionalnymi państw członkowskich UE a partnerami EPS w regionie południowego wybrzeża Morza Śródziemnego.
- Z zadowoleniem przyjmuje nowy Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), wdrożony w 2007 r., a zwłaszcza jego wymiar transgraniczny, który pozwala na współpracę z regionami graniczącymi z UE (działania finansowane przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego oraz ENPI).
- Wzywa Komisję Europejską do stworzenia nowego funduszu tematycznego w budżecie UE (oprócz funduszy integracji europejskiej), aby pomóc władzom lokalnym w państwach członkowskich UE, które zmagają się ze szczególnie wysokim napływem imigrantów z krajów trzecich, w skutecznym radzeniu sobie z aktualnymi wyzwaniami stawianymi przez populację migrantów usługom lokalnym.

Sprawozdawca: Sharon TAYLOR (UK/PSE), członkini rady gminy miejskiej Stevenage

Dokument źródłowy

Komunikat Komisji Europejskiej „Silna europejska polityka sąsiedztwa”

COM(2007) 774 wersja ostateczna

ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Dialog polityczny i reformy decentralizacyjne

1. Przypomina, że dobrze prosperujące i bezpieczne sąsiedztwo można osiągnąć jedynie dzięki skutecznej współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym. Władze lokalne i regionalne mogą najlepiej określić i zaspokoić potrzeby obywateli oraz zapewnić odpowiednie usługi.

2. Wzywa kraje EPS, aby stosowały u siebie i propagowały dobre wzorce związane z wyborami oraz przyjmowały międzynarodowe organy monitorujące, umożliwiając im obserwowanie swoich wyborów w celu zwiększenia przejrzystości procesu wyborczego i podniesienia w ten sposób poziomu zaufania obywateli do procesów demokratycznych.

3. Wzywa do szerszego promowania świadomości publicznej na temat EPS zarówno wśród obywateli UE, jak i krajów EPS, przy jak największym zaangażowaniu władz regionalnych i lokalnych, poprzez odpowiednie programy i działania.

4. Podkreśla potrzebę utworzenia regionalnych forów władz szczebla niższego niż krajowy w celu zastosowania podejścia regionalnego przyjętego w EPS (wymiar śródziemnomorski, wymiar północny, wymiar atlantycki i wymiar czarnomorski), a także wspierania współpracy terytorialnej i zdecentralizowanej, propagując programy na rzecz stowarzyszenia i rozwoju poprzez zintegrowane działania w odpowiednich regionach. Przedstawiciele KR-u powinni być zaangażowani w pracę każdego z tych forów.

5. Z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną Radzie Europejskiej wspólnie przez Szwecję i Polskę propozycję utworzenia „partnerstwa wschodniego”.

6. Domaga się, aby Wspólnota Europejska była zaangażowana w proces szczegółowego opracowania i oceny programów ENPI w celu wspierania lepszej integracji spraw związanych z wymiarem terytorialnym w jego ramach operacyjnych.

7. Wzywa Komisję Europejską do wspierania kolejnych programów, w ramach których pracuje się nad rozwojem oraz wspiera się wolne i profesjonalne media w krajach EPS.

8. Wzywa Komisję Europejską, aby położyła większy nacisk na lokalny rozwój gospodarczy w indywidualnych planach działania poszczególnych krajów i przeznaczyła na ten cel odpowiednie środki finansowe za pośrednictwem ENPI.

9. Podkreśla, że komitety monitorujące utworzone w ramach programów współpracy transgranicznej są istotnym mechanizmem konsultacji, który może być pomocny w rozwiązywaniu potencjalnych problemów związanych z zasadami operacyjnymi, w tym z zarządzaniem środkami finansowymi.

10. Wzywa rządy krajów partnerskich, aby pracowały na rzecz zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności oraz zapewnienia wystarczającego potencjału administracyjnego, a także nawołuje Komisję Europejską do baczego śledzenia ogólnego poziomu korupcji i działań służących zapobieganiu temu zjawisku w tych krajach partnerskich, w których korupcja nadal stanowi przeszkodę dla postępów demokracji, przejrzystości i odpowiedzialności, oraz do uwzględniania przy udzielaniu pomocy i wsparcia postępów osiągniętych w tym zakresie.

11. Wzywa rządy Izraela, Gruzji, Tunezji i Ukrainy do ratyfikowania Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji i do przyłączenia się do pozostałych krajów EPS, które już to uczyniły.

12. Z zadowoleniem przyjmuje otwarcie biura Komisji Europejskiej w Mińsku na Białorusi i wyraża nadzieję, że biuro to będzie w stanie pracować na rzecz umacniania społeczeństwa obywatelskiego i demokracji lokalnej i regionalnej oraz podnoszenia ogólnej świadomości publicznej dotyczącej Unii Europejskiej, jej instytucji i wspólnych wartości.

13. Wzywa Komisję Europejską do pilnego zapewnienia skuteczniejszego wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi, niezależnych i profesjonalnych mediów oraz partii politycznych zaangażowanych w demokrację i reformy.

14. Przypomina, że jedną z najważniejszych zasad EPS jest zachowanie odrębności od procesu i polityki rozszerzenia UE oraz od kwestii członkostwa w UE. Nie może to jednak przesądzać o żadnych ewentualnych przyszłych zmianach w krajach partnerskich ani w UE.

15. Wzywa państwa członkowskie UE oraz Komisję Europejską, aby w ramach oczekujących na zawarcie nowych umów będących następstwem dziesięcioletnich umów o partnerstwie i współpracy, stworzyła Ukrainie i Mołdawii możliwość europejskiej perspektywy.

16. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję przedstawioną na posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych UE w dniu 26 maja 2008 r., by zacieśnić związki z państwami ościennymi UE na wschodzie, a mianowicie z Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą.

17. Uznaje wysiłki prezydencji francuskiej na rzecz ożywienia dialogu i współpracy wielostronnej z krajami sąsiadującymi z UE, położonymi na południowym i wschodnim wybrzeżu Morza Śródziemnego, a tym samym na rzecz wzmocnienia procesu barcelońskiego.

18. Z zadowoleniem przyjmuje ciągłą pracę nad wdrożeniem uzgodnionych planów działania, ponieważ stanowią one doskonałe narzędzia wspierania wewnętrznych reform krajowych, i wzywa UE, aby pracowała nad sporządzeniem planów działania dla wszystkich pozostałych krajów.

19. Z zadowoleniem przyjmuje przegląd planów działania, które weszły w życie na początku 2005 r. i wzywa do opracowania umów o ściślejszej współpracy z Mołdawią i Izraelem.
20. Wzywa Komisję Europejską, aby w miarę możliwości włączała członków społeczeństwa obywatelskiego w krajach EPS do procesu monitorowania postępu planów działania EPS w celu uzyskania bezpośredniej i bezstronnej oceny niektórych aspektów wdrożenia indywidualnych planów działania.
21. Wzywa Komisję Europejską do zaangażowania przedstawicieli władz lokalnych i regionalnych państw członkowskich w proces monitorowania, opracowywania i wdrażania indywidualnych krajowych planów działania.
22. Zaleca staranne określenie priorytetów współpracy transgranicznej na północy i wschodzie oraz na południu w celu maksymalnego zwiększenia synergii i podjęcia skuteczniejszej pracy z myślą o realizacji uzgodnionych celów zawartych w planach działania.
23. Potwierdza, że potrzebne jest większe wsparcie techniczne i polityczne w celu zapewnienia ciągłej współpracy transgranicznej i międzynarodowej pomiędzy państwami członkowskimi UE i państwami sąsiadującymi w sprawach dotyczących wspólnych granic.
24. Z zadowoleniem przyjmuje nowy Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), wdrożony w 2007 r., a zwłaszcza jego wymiar transgraniczny, który pozwala na współpracę z regionami graniczącymi z UE (działania finansowane przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego oraz Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa).
25. Z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie procesu wdrażania programów współpracy transgranicznej w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa oraz wyraża gotowość ich nadzorowania. Wzywa Komisję i uczestniczącą stronę do zapewnienia finalizacji wszystkich programów współpracy transgranicznej i ich terminowego zatwierdzenia. Podkreśla, iż należy zapewnić wykorzystanie wszystkich środków przewidzianych na współpracę transgraniczną w ramach EPS, w razie potrzeby stosując ich redystrybucję w kierunku programów, które już funkcjonują na sąsiadującym obszarze.
26. Z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie środków finansowych na współpracę transgraniczną na granicach zewnętrznych UE w latach 2007-2013. Niemniej jednak wzywa Komisję Europejską do dalszego zwiększania, w ramach nowej polityki spójności UE, finansowania INTERREG po roku 2013, przeznaczonego na współpracę transgraniczną między władzami lokalnymi i regionalnymi państw członkowskich UE i krajów EPS w celu rozwiązywania wspólnych problemów charakterystycznych dla regionów, do których należą te kraje.
27. Wzywa państwa członkowskie i kraje uczestniczące, aby w pełni wykorzystwały TAIEX i instrumenty twinningowe w celu zapewnienia ukierunkowanej polityki lub doradztwa prawnego dla władz lokalnych i regionalnych krajów EPS w kontekście zbliżania prawodawstwa do dorobku prawnego Wspólnoty.
28. Potwierdza swoje wsparcie dla wyłaniającego się euroregionu czarnomorskiego, mającego na celu wspieranie współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym pomiędzy krajami
- leżącymi nad Morzem Czarnym, oznaczające promowanie lokalnej demokracji, stabilności, dobrego zarządzania i trwałego rozwoju.
29. Z zadowoleniem przyjmuje istniejące tematyczne unijne strumienie finansowania, z których mogą już korzystać kraje EPS, np. FP7 i DAPHNE.
30. Wzywa lokalne i regionalne władze krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego (Islandię, Norwegię i Liechtenstein), aby wykorzystały swoje znaczne doświadczenie w zakresie budowania instytucji demokratycznych w krajach dążących do członkostwa w Unii oraz pomogły władzom lokalnym i regionalnym w krajach EPS w zwiększaniu ich zdolności demokratycznych i w zakresie rozwoju gospodarczego.
31. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie, aby stworzyły mechanizm wymiany informacji w sprawie indywidualnych i wspólnych działań z zakresu wspierania społeczeństwa obywatelskiego w krajach EPS w celu uniknięcia powielania działań i zwiększenia synergii między przyszłymi programami.
32. Z zadowoleniem przyjmuje kontynuację programów *Tempus*, *Erasmus Mundus* i innych programów na rzecz współpracy akademickiej w latach 2007–2010, ponieważ stwarzają one studentom z krajów EPS szansę uczenia się.
33. Wzywa Komisję Europejską, aby wspierała dalszą współpracę pomiędzy instytucjami badawczymi i ośrodkami analitycznymi w krajach EPS i państwach członkowskich UE, ponieważ tworzą one forum dla debaty poświęconej sprawom, które mogą okazać się szczególnie istotne dla ich rządów.
34. Zwraca uwagę na to, że wraz ze wzrostem mobilności i wykorzystania transportu wzrosła produkcja dwutlenku węgla i gazów cieplarnianych oraz wzywa kraje EPS, aby uznały polityki z zakresu ochrony środowiska naturalnego za polityki o fundamentalnym znaczeniu dla trwałego rozwoju gospodarczego. Władze lokalne i regionalne w krajach EPS mają do odegrania istotną rolę w rozwoju komunikacji i planowaniu z uwzględnieniem zmian klimatycznych. Władze lokalne i regionalne w państwach członkowskich UE powinny z zadowoleniem przyjąć dwustronny dialog poświęcony tym zagadnieniom.
35. Z zadowoleniem przyjmuje odnowienie partnerstwa eurośródziemnomorskiego i podkreśla znaczenie nadania mu wymiaru terytorialnego oraz wsparcia dialogu między władzami lokalnymi i regionalnymi państw członkowskich UE a partnerami EPS w regionie południowego wybrzeża Morza Śródziemnego. Uważa, że ENPI jako instrument wspierający ten proces powinien zostać dostosowany do odnowionego procesu barcelońskiego.
36. Wzywa do utworzenia forów władz lokalnych i regionalnych państw członkowskich UE i partnerów EPS dla wymiaru wschodniego.
37. Przypomina poparcie udzielone w deklaracji politycznej w sprawie współpracy transgranicznej w północnych regionach Europy (CoR 313/2006) dla inicjatywy Parlamentu Europejskiego dotyczącej zorganizowania parlamentarnego forum wymiaru północnego i ponawia wnioski o utworzenie właściwego stałego organu w celu omawiania spraw o znaczeniu lokalnym i regionalnym w ramach polityki wymiaru północnego.

38. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja Europejska w ramach EPS przypisuje odpowiednie znaczenie przedłużeniu ważnych korytarzy transportowych, tak aby objęły one kraje sąsiednie. Zintegrowana i zorganizowana z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju sieć transportowa ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczych elementów EPS.

Mobilność i migracja

39. Ponownie oświadcza, że mobilność i kontakty międzyludzkie zwiększają zdolność krajów EPS do korzystania z integracji gospodarczej, podczas gdy postępy w dziedzinie wzajemnego zrozumienia byłyby wyjątkowo trudne bez zwiększenia możliwości obywateli EPS w zakresie odbywania podróży do UE.

40. Z zadowoleniem przyjmuje możliwość dalszych wymian stażystów z samorządów lokalnych i regionalnych oraz urzędników oddelegowanych pomiędzy państwami członkowskimi UE, krajami kandydującymi i krajami EPS.

41. Wzywa państwa członkowskie UE do ulepszenia procesu udzielania wiz w celu zwiększenia mobilności obywateli. Szczególną uwagę należy poświęcić studentom, wymianie kulturalnej i akademickiej oraz przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego. Wspieranie kontaktów międzyludzkich zostanie ułatwione, jeśli zmniejszą się koszty udzielania wiz i zostaną uproszczone procedury.

42. Wzywa państwa członkowskie UE do zwiększenia skuteczności usług konsularnych w krajach EPS i zachęca do stworzenia wspólnych ośrodków ds. rozpatrywania wniosków o przyznanie wiz Schengen w tych krajach.

43. Z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umów o uproszczeniu procedur wydawania wiz i readmisji z Ukrainą oraz Mołdawią. Wzywa Komisję Europejską, aby oparła się na własnych doświadczeniach z krajami, które niedawno przystąpiły do UE, i aby rozpoczęła negocjacje w sprawie podobnych umów z innymi krajami EPS.

44. Podkreśla, że mobilność może istnieć jedynie w bezpiecznym otoczeniu, a to wymaga w ramach nowego systemu partnerstw na rzecz mobilności wspólnej odpowiedzialności wszystkich krajów za podejmowanie wyzwań stwarzanych przez migrację. W tym celu niezbędne jest zobowiązanie także krajów partnerskich EPS do poczynienia większych wysiłków na rzecz bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości. Nowy system powinien objąć działania na rzecz zwalczania nielegalnej migracji i tworzenia liczniejszych szans legalnego migrowania z krajów EPS do UE.

45. Ponownie wyraża opinię, że władze lokalne i regionalne bezpośrednio podejmują problemy rozstrzygania spraw związanych z migracją. Odnosi się to do nielegalnej migracji, kiedy to władze lokalne i regionalne muszą radzić sobie z przyjmowaniem imigrantów oraz ze skutkami nielegalnego zatrudnienia. Dotyczy to również migracji legalnej, kiedy to władze lokalne i regionalne odpowiadają za zapewnienie usług lokalnych.

46. Uznaje współpracę pomiędzy Frontex⁽¹⁾ i władzami lokalnymi w zakresie zapobiegania nielegalnej migracji oraz wzywa do dalszej i ściślejszej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi w granicznych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ FRONTEX (Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej) jest agencją Europejskiej zajmującą się bezpieczeństwem granic zewnętrznych.

47. Wzywa Komisję Europejską, aby zachęcała do wnoszenia wkładu w rozwój praktycznych rozwiązań w celu wspierania zarządzania południowymi morskimi granicami zewnętrznymi oraz aby we współpracy z krajami pochodzenia zwiększała zdolność Wspólnoty, jej członków oraz władz lokalnych i regionalnych w zakresie radzenia sobie z sytuacjami krytycznymi, takimi jak masowy napływ imigrantów⁽²⁾.

48. Wzywa Komisję Europejską do stworzenia nowego funduszu tematycznego w budżecie UE (oprócz funduszy integracji europejskiej), aby pomóc władzom lokalnym w państwach członkowskich UE, które zmagają się ze szczególnie wysokim napływem imigrantów z krajów trzecich, w skutecznym radzeniu sobie z aktualnymi wyzwaniami stawianymi przez populację migrantów usługom lokalnym.

49. Wzywa Komisję Europejską do przewidzenia niezbędnych środków, które umożliwią władzom lokalnym w krajach pochodzenia migrantów, które szczególnie cierpią na skutek emigracji wykwalifikowanej siły roboczej, stworzenie możliwości, które przyciągają wykwalifikowanych i wykształconych ludzi oraz zapewniają lokalny rozwój gospodarczy i kulturalny.

50. Wzywa Komisję Europejską, aby w ramach nowej polityki spójności UE zwiększała finansowanie Interreg po roku 2013, przeznaczone na współpracę transgraniczną pomiędzy władzami lokalnymi i regionalnymi państw członkowskich UE i krajów EPS w celu rozwiązywania wspólnych problemów charakterystycznych dla regionów, do których należą te kraje.

51. Wzywa państwa członkowskie, aby korzystały z „regulacji prawnych dotyczących małego ruchu granicznego”, które pozwalają państwom członkowskim na zawieranie dwustronnych umów z sąsiadującymi państwami trzecimi oraz na polepszanie kontaktów transgranicznych; państwa członkowskie UE powinny uprościć i przyspieszyć rozpatrywanie wniosków o wize składanych przez osoby, które spełniły wcześniej wymagania wizowe.

Prawa człowieka i handel ludźmi

52. Odnotowuje znaczne postępy w zakresie zwiększania ochrony praw człowieka i demokracji po rozpoczęciu EPS i programu partnerstwa eurośródziemnomorskiego oraz nakłania rządy krajów EPS do dalszej ochrony powszechnych praw człowieka i zasad demokracji, które stanowią najważniejsze wartości UE.

53. Wzywa Komisję Europejską do kontynuowania współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim EPS w celu zwiększenia ochrony praw człowieka, praw mniejszości, kobiet i dzieci. Wzywa rządy krajów EPS, aby okazały większą otwartość wobec wkładu wnoszonego przez społeczeństwo obywatelskie.

54. Z zadowoleniem przyjmuje środki przedsięwzięte przez wszystkie państwa EPS w celu zwiększenia udziału kobiet w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym oraz w celu promowania równouprawnienia kobiet i mężczyzn, lecz zauważa, że dyskryminacja kobiet i przemoc domowa są wciąż bardzo rozpowszechnione. Wzywa zatem kraje uczestniczące do wzmocnienia wysiłków na rzecz wspierania praw kobiet.

⁽²⁾ CdR 64/2007 fin.

55. Uznaje, że handel ludźmi odbywający się między niektórymi krajami EPS i państwami członkowskimi UE nadal stanowi szczególnie poważny problem.

56. Wzywa rząd Białorusi do ratyfikowania Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz związanych z nią protokołów, a także do rozpoczęcia konstruktywnego dialogu z UE i pełnego uczestnictwa w EPS.

57. Ponownie wskazuje na ważną rolę dialogu społecznego i wzywa Jordanię, Liban i Maroko do ratyfikowania podstawowych konwencji MOP w sprawie swobody stowarzyszania się i negocjacji zbiorowych.

58. Wzywa Komisję Europejską do priorytetowego potraktowania kwestii ochrony ofiar handlu ludźmi w ramach swojej polityki sąsiedztwa, zgodnie z zasadą poszanowania praw człowieka, która stanowi podstawową zasadę UE.

59. Zwraca uwagę na to, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w zwalczaniu handlu ludźmi. W związku z tym zaleca, zgodnie z odpowiednimi krajowymi ramami prawnymi, aby władze lokalne i regionalne w krajach EPS zaplanowały i wdrożyły lokalne i regionalne plany i strategie działania zapobiegające handlowi ludźmi w ścisłej współpracy z rządami centralnymi i innymi państwami członkowskimi, aby zapobiegać temu handlowi i chronić jego ofiary.

60. Wzywa władze lokalne i regionalne państw członkowskich UE, aby pomagały władzom lokalnym i regionalnym w krajach EPS w opracowaniu planów działania, które mogłyby objąć utworzenie wyspecjalizowanego ośrodka ds. zasobów lub jednostki wspomagającej na szczeblu regionalnym lub lokalnym, zajmujących się przeciwdziałaniem handlowi ludźmi, kampaniami podnoszenia świadomości, specjalistycznym szkoleniem policji i profesjonalistów mających kontakt z poszkodowanymi osobami, zwiększaniem możliwości kształcenia kobiet i dzieci itp.

61. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie kraje EPS podpisały Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz wzywa rządy Izraela, Maroka i Jordanii do podpisania i ratyfikowania protokołów pierwszego i drugiego, dotyczących handlu ludźmi i przemytu migrantów.

62. Podpisuje się pod konkluzjami prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 1 września poświęconego konfliktowi w Gruzji i chciałby jednocześnie zwrócić uwagę na istotną rolę, jaką mogą odegrać władze lokalne i regionalne w transformacji

konfliktów i w późniejszej odbudowie. Wzywa rządy Gruzji, Rosji oraz władze Osetii Południowej do podjęcia w trybie pilnym kroków, które umożliwią bezpieczny i trwały powrót wszystkich osób, które w wyniku wojny w Osetii Południowej stały się uchodźcami oraz przesiedleńcami wewnętrznymi.

Konflikty regionalne

63. Powtarza, że UE jest bezpośrednio zainteresowana, by poprzez współpracę z krajami EPS przyczynić się do rozwiązania tzw. „zamrożonych konfliktów”^(?), ponieważ mogą one obniżyć bezpieczeństwo Europy poprzez regionalną eskalację, niemożliwe do opanowania napływy imigrantów, zakłócenie dostaw energii itp.

64. Ponownie oświadcza, że EPS doświadczy trudności w osiągnięciu pełni swoich możliwości, jeśli nie zostaną rozwiązane konflikty, które skrajnie utrudniają lub uniemożliwiają współpracę regionalną. Ludzie i wspólnoty lokalne po obydwu stronach granic cierpią najbardziej w wyniku niezdolności swoich rządów centralnych do zaangażowania się w dialog i konstruktywnego rozwiązania konfliktu.

65. Wzywa UE, aby aktywniej zaangażowała się w rozwiązanie „zamrożonych konfliktów” poprzez wspieranie różnych programów budujących zaufanie, rozwiązywanie konfliktu, nawiązywanie kontaktów międzyludzkich, „dyplomację miejską” oraz poprzez stwarzanie możliwości działania organizacjom społeczeństwa obywatelskiego na terytoriach separatystycznych. UE powinna umieszczać sprawę konfliktów w programie obrad z udziałem właściwych instytucji międzynarodowych i krajów.

66. Wzywa Komisję Europejską, aby wspierała programy zarządzania granicami i środki budowania zaufania między lokalnymi wspólnotami po obydwu stronach granicy regionów separatystycznych. Zwiększanie spójności między systemami politycznymi, gospodarczymi i prawnymi umożliwi lepszą integrację społeczną i odbudowę infrastruktury. Szczególnie istotne są lokalne projekty generowania dochodu.

67. Wzywa Komisję Europejską, aby sięgnęła do doświadczeń związanych z niedawnym procesem rozszerzenia i uczyniła dobre stosunki sąsiedzkie wstępnym warunkiem pełnego korzystania z korzyści i potencjału EPS. Komisja Europejska powinna zachęcać kraje „zamrożonych konfliktów” do podjęcia nowych i rzeczywistych wysiłków w celu znalezienia wzajemnie akceptowalnych i trwałych rozwiązań.

Bruksela, 9 października 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE

^(?) Konflikty w Naddniestrzu, Abchazji, Osetii Południowej, Górnym Karabachu, na Bliskim Wschodzie i w Afryce Zachodniej określane są mianem „zamrożonych konfliktów”.